

Nr 250.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående
anslag till riks försäkringsanstalten m. m.; given Stock-
holms slott den 9 maj 1916.*

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen

1:o) att, under förutsättning att riksdagen antager lag om försäkring för olycksfall i arbete,

dels godkänna de i samma protokoll intagna förslagen till ordinarie avlöningsstat för riks försäkringsanstalten för år 1917 samt till allmänna villkor och bestämmelser för åtnjutande av avlöningsförmåner å ordinarie stat för anstalten;

dels från och med år 1917 i riksstaten under sjätte huvudtiteln uppföra ett ordinarie anslag till riks försäkringsanstalten å 104,800 kronor;

dels för upprätthållande av riks försäkringsanstaltens verksamhet, utöver anslaget å ordinarie stat, å extra stat för år 1917 anvisa ett förslagsanslag av 567,700 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att förskottsvis under år 1916 av tillgängliga medel utanordna 30,000 kronor;

dels ock medgiva, att, därest nuvarande byrådirektören hos anstalten Ivar Erik Olof Tengstrand utnämnes till byråchef å den nya staten, honom må tillerkännas rätt att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig en tid av fem år före den nya lönestatens trädande i kraft; samt

2:o) att på extra stat för år 1917 anvisa ett förslagsanslag av 39,000 kronor att användas till ersättning åt postsparbanken för dess bestyr med uppbörd och utbetalningar för riks försäkringsanstalten.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Oscar von Sydow.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
9 maj 1916.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet von Sydow, anförde:

Enligt det förslag till lag om försäkring för olycksfall i arbete, som Kungl. Maj:t den 10 april 1916 beslutat förelägga riksdagen, skall den försäkring, som i lagförslaget avses, äga rum antingen i riks-försäkringsanstalten eller i ömsesidiga, för ändamålet bildade försäkringsbolag av arbetsgivare. På grund av den väsentligt ökade omfattning, som riks-försäkringsanstaltens verksamhet efter lagens genomförande skulle komma att erhålla, måste anstalten utvidgas och i vissa hänseenden omorganiseras.

Ålderdomsförsäkringskommittén har, för att icke fördröja avslutningen av sitt arbete, icke kunnat avgiva ett detaljerat förslag till anstaltens omorganisation, men har dock, med hänsyn till bestämmelserna

i 16 § av förslaget rörande arbetsgivarnes bidrag till förvaltningskostnaderna, sökt bilda sig en allmän föreställning om storleken av de blivande årliga kostnaderna för anstalten. Enligt kommitténs beräkningar skulle huvudposterna i utgifterna för anstalten under de närmaste åren kunna i avrundade tal uppskattas till följande belopp:

Generaldirektör och sju byråchefer	70,000	kronor
Övriga tjänstemän, läkare och biträden	250,000	»
Ombud	250,000	»
Expenser	160,000	»

eller tillsammans omkring 730,000 kronor. I denna summa äro dock icke inräknade kostnaderna för ersättningarnas utbetalande.

Såsom jag redan till statsrådsprotokollet den 10 april 1916 anför, har jag emellertid, för att erhålla en möjligast fullständig uppgift angående erforderlig personal och sannolika kostnader för det fall, att lagförslaget skulle åtminstone till sina väsentliga delar bliva av riksdagen gillat, anmodat riks försäkringsanstalten att avgiva utlåtande i ärendet. Anstaltens utlåtande, som avgivits den 17 april innevarande år, har nu inkommit till Kungl. Maj:t, och får jag först redogöra för resultaten av anstaltens beräkningar rörande förvaltningskostnaderna.

Riks försäkringsanstalten utgår i sitt utlåtande från den förutsättningen, att den nya lagen i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag skulle träda i kraft den 1 januari 1918, och angiver först organisationen för år 1918 och därav föranledda kostnader. Därefter övergår anstalten till att beräkna de kostnader, som under 1916 och 1917, utöver de hittillsvarande kostnaderna, skulle bliva erforderliga för det nödvändiga förberedande arbetet.

Rörande omfattningen av anstaltens verksamhet efter lagens ikraftträdande anför anstalten, bland annat, följande:

Beträffande *antalet enligt lagen försäkrade* har kommittén beräknat, att försäkringen skall komma att år 1917 omfatta omkring 1,350,000 arbetare av alla slag. Av nämnda antal arbetare har kommittén antagit, att i riks försäkringsanstalten skulle försäkras omkring en million.

Med den mera inskränkta omfattning, som försäkringen enligt Kungl. Maj:ts proposition i ämnet sannolikt skulle erhålla i förhållande till kommitténs förslag, torde man kunna antaga, att åtminstone 700,000 arbetare komma att försäkras i riks försäkringsanstalten. Riks försäkringsanstalten har härvid utgått från, att den del av försäkringsstocken, för vilken försäkring kommer att tagas i arbetsgivarbolag, så gott som uteslutande torde vara att återfinna inom indu-

strien och samfärdseln. Möjligen kommer hälften av till denna del hörande arbetare att försäkras i riksförsäkringsanstalten och hälften i arbetsgivarbolag.

Nettopremierna för de i riksförsäkringsanstalten försäkrade skulle på grundval av kommitténs beräkningar kunna antagas uppgå till omkring 5 1/2 million kronor.

Beträffande det *ärliga antalet olycksfall* har riksförsäkringsanstalten på grund av inom anstalten verkställda beräkningar, vilka dock givetvis måste anses synnerligen osäkra, ansett sig böra utgå från, att, då försäkringen kommit i gång, omkring

50,000 övergående skador och

3,000 invaliditets- och dödsfall skulle komma att årligen ersättas av riksförsäkringsanstalten.

Hela antalet anmälda olycksfall torde böra beräknas till mellan 50,000 och 60,000.

Riksförsäkringsanstalten övergår därefter till en detaljerad utredning av frågan om anstaltens organisation från och med år 1918.

Enligt denna utredning och i överensstämmelse med vad kommittén tänkt sig skulle de anstalten åliggande göromålen fördelas på sju byråer, nämligen:

en försäkringsbyrå,

en försäkringsmatematisk och statistisk byrå,

tre skaderegleringsbyråer,

en administrativ byrå, samt

en kameral- och ombudsbyrå.

Under hänvisning i övrigt till riksförsäkringsanstaltens avgivna detaljerade utlåtande torde jag här böra anföra vad anstalten yttrar rörande arten av de uppgifter, som skulle åligga de olika byråerna, ävensom rörande antalen erforderliga tjänstemän av olika slag.

Försäkringsbyrån skulle hava till åliggande huvudsakligen:

1) att förskaffa sig kännedom om samtliga arbetsgivare, som omfattas av lagen, ävensom verkställa registrering av dem med angivande tillika, vilka arbetsgivare, som tagit försäkring i arbetsgivarbolag;

2) att bestämma premier och handhava övriga försäkringsgöromål för samtliga i riksförsäkringsanstalten obligatoriskt försäkrade inom a) industri och samfärdsl, b) jordbruk, hantverk, handel och tjänarearbetet m. m. ävensom för den frivilliga försäkringen och fiskarförsäkringen;

3) att granska skadeanmälningar för utrönande, om den skadade är försäkrad i riksförsäkringsanstalten, om premie är vederbörligen erlagd samt om skyddsanordningar äro vidtagna m. m.;

4) att ombesörja ärenden angående inköp av livräntor på grund av ansökan från arbetsgivarbolag och sådana arbetsgivare, som själva stå risken enligt 11 § i lagen;

5) att avgiva utlåtanden i anledning av remisser från försäkringsrådet i vissa besvärsmål, särskilt angående indelning i farlighetsklasser och storleken av premie;

6) att verkställa inspektioner av arbetsföretag i förekommande fall.

A denna byrå skulle finnas följande ordinarie personal:

- 1 byråchef,
- 3 förste byråingenjörer,
- 4 byråingenjörer (resp. en notarie),
- 1 kvinnligt biträde av tredje lönegraden,
- 10 kvinnliga biträden av andra lönegraden,
- 19 » » » första » .

Till *försäkringsmatematiska och statistiska byrån* skulle höra huvudsakligen följande göromål:

- 1) premierglöringar för fastställande av definitiva premiebelopp;
- 2) antecknande i vederbörande försäkringsakt av olycksfall med uppgift om utbetalt belopp, kapitalvärde m. m.;
- 3) fastställande av farlighetsklasser och premietariff ävensom kapitalvärdes-tariff;
- 4) beräkningar av anstaltens fonder enligt den nya försäkringen;
- 5) beräkningar av livräntereserv för riks-försäkringsanstaltens förutvarande försäkringsverksamhet;
- 6) uppgörande av riks-försäkringsanstaltens försäkringsräkenskaper;
- 7) bearbetning av riks-försäkringsanstaltens eget statistiska material;
- 8) infordrande och bearbetning av arbetsgivarbolagens statistiska material;
- 9) utgivande av allmän olycksfallsstatistik;
- 10) utgivande av industristatistik, lönestatistik m. m.;
- 11) utlåtanden i anledning av vissa besvärsmål.

A försäkringsmatematiska och statistiska byrån skulle finnas anställd följande ordinarie personal:

- 1 byråchef,
- 2 förste aktuarier,
- 2 aktuarier,
- 1 kvinnligt biträde av tredje lönegraden,
- 8 kvinnliga biträden av andra lönegraden,
- 11 » » » första » .

På *första skaderegleringsbyrån* skulle förekomma bland annat:

- 1) registrering och granskning av skadeanmälningar (inmot 60,000 om året);
- 2) ärenden rörande utbekommande från riks-försäkringsanstalten av sjukpenning samt ersättning för sjukhusvård, läkarbehandling o. d., som lämnats skadad, i riks-försäkringsanstalten enligt nya lagen försäkrad arbetare;

3) utlåtanden i anledning av remisser från försäkringsrådet eller på begäran av arbetsgivarbolag eller eventuellt av arbetsgivare och arbetare i ärenden rörande utbekommande av sjukpenning samt ersättning för sjukhusvård, läkarbehandling o. dyl.;

4) ärenden rörande skadad arbetares intagande å sjukhus, undergående av specialistvård eller andra åtgärder för att förhindra eller minska eventuell invaliditet, allt för så vitt handläggning av ersättningsärendet i övrigt tillhör denna byrå.

Med indelning av denna byrå i endast två underavdelningar erfordras å byrån följande befattningshavare, nämligen:

- 1 byråchef,
- 2 sekreterare,
- 6 notarier,
- 2 kvinnliga biträden av tredje graden,
- 6 » » » andra » ,
- 8 » » » första » .

På *andra skaderegleringsbyrån* skola handläggas:

1) ärenden rörande ersättning vid dödsfall och invaliditet, som drabbat i riksförsäkringsanstalten enligt nya lagen försäkrade arbetare inom industrien samt samfärdseln med undantag av sjöfarten;

2) ärenden rörande ersättning vid övergående skador, dödsfall och invaliditet, som drabbat i riksförsäkringsanstalten enligt 1901 års lag försäkrade arbetare;

3) utlåtanden i anledning av remisser från försäkringsrådet eller på begäran av arbetsgivarbolag eller eventuellt av arbetsgivare och arbetare i ärenden rörande ersättning vid dödsfall och invaliditet, som drabbat arbetare inom industrien samt samfärdseln med undantag av sjöfarten;

4) utlåtanden rörande invaliditetsgrad enligt 15 § i 1901 års lag;

5) ärenden rörande i riksförsäkringsanstalten av arbetsgivarbolag eller enskilda arbetsgivare inköpta livräntor, som enligt nya lagen skola utgå till arbetare inom industrien och samfärdseln med undantag av sjöfarten;

6) ärenden rörande de enligt 1901 års lag av riksförsäkringsanstalten beviljade eller i riksförsäkringsanstalten inköpta invaliditets- och dödsfallslivräntorna;

7) ärenden rörande skadad arbetares intagande å sjukhus, undergående av specialistvård eller andra åtgärder för att förhindra eller minska eventuell invaliditet samt frågor rörande skadad arbetares undersökning av specialist, allt för så vitt frågan om ersättning till den skadade skall handläggas å denna byrå;

8) ärenden rörande utgående av sjukpenning och ersättning för sjukvård i fall, där livränta på denna byrås föredragning förut tillerkänts den skadade;

9) beräkning av eventuell invaliditetsgrad för ersättningsreserv i anledning av olycksfall, som drabbat arbetare inom industrien samt samfärdseln med undantag av sjöfarten.

Den ordinarie personalen på byrån bör enligt riksförsäkringsanstaltens mening bestå av följande befattningshavare nämligen:

- 1 byråchef,
- 1 sekreterare,
- 2 notarier,
- 1 kvinnligt biträde av tredje graden,
- 3 kvinnliga biträden av andra graden,
- 4 » » » första » .

Till *tredje skaderegleringsbyråns* handläggning höra:

1) ärenden rörande ersättning vid dödsfall och invaliditet, som drabbat i riksförsäkringsanstalten enligt nya lagen försäkrade arbetare inom jordbruk, handel, sjöfart och hantverk samt tjänare utom jordbruket;

2) utlåtanden i anledning av remisser från försäkringsrådet eller på begäran av arbetsgivarbolag eller eventuellt av arbetsgivare och arbetare i ärenden rö-

rande ersättning vid dödsfall och invaliditet, som drabbat arbetare inom jordbruk, handel, sjöfart och hantverk samt tjänare;

3) ärenden rörande ersättning åt i riks försäkringsanstalten försäkrade fiskare;

4) ärenden rörande i riks försäkringsanstalten av arbetsgivarbolag eller enskilda arbetsgivare inköpta livräntor, som enligt nya lagen skola utgå till arbetare inom jordbruk, handel, sjöfart och hantverk samt tjänare;

5) ärenden rörande skadad arbetares intagande å sjukhus, undergående av specialistvård eller andra åtgärder för att minska eller förhindra eventuell invaliditet ävensom frågor rörande skadad arbetares undersökning av specialist, allt för så vitt ersättningsärendet i öfrigt tillkommer denna byrå;

6) ärenden rörande utgående av sjukpenning och ersättning för sjukvård i fall, där livränta på denna byrås föredragning förut tillerkänts den skadade;

7) ärenden rörande ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring;

8) beräkning av eventuell invaliditetsgrad för ersättningsreserv i anledning av olycksfall, som drabbat arbetare inom jordbruk, hantverk, handel och sjöfart samt tjänare.

Den ordinarie personal, som enligt riks försäkringsanstaltens mening erfordras å denna byrå, utgöres av följande befattningshavare:

1 byråchef,

1 sekreterare,

2 notarier,

1 kvinnligt biträde av tredje graden,

3 kvinnliga biträden av andra graden,

4 » » » första » .

Till *administrativa byrån* skulle höra huvudsakligen följande åligganden, i vissa fall efter samråd med annan byrå:

1) ärenden rörande riks försäkringsanstaltens organisation, arbetsordning, ordningsföreskrifter, instruktion;

2) ärenden rörande personalen, tillsättning och entledigande av befattningshavare och biträden samt frågor om tjänstledigheter och förordnanden;

3) framställningar till Kungl. Maj:t rörande lagar och författningar, besvarande av nådiga remisser, i den mån de icke direkt beröra annan byrås verksamhet;

4) frågor om undantagande av viss verksamhet från lagens tillämpning;

5) frågor om överenskommelser med andra länder på grund av 27 §;

6) besvarande av remisser från försäkringsrådet i den mån de icke direkt falla inom en annan byrås område;

7) samverkan med pensionsförsäkringen och överenskommelser med sjuk-kassor;

8) rättsfrågor, väckande av åtal mot försumliga arbetsgivare, försäkringsbolag, uttagande av skadestånd enligt 12 §, rättegångar angående militärsäkringar, skriftväxling i juridiska frågor;

9) slutlig redigering av riks försäkringsanstaltens årsberättelse;

10) vården av anstaltens bibliotek;

11) övriga ärenden, som ej tillhöra annan byrås handläggning;

12) att med uppmärksamhet följa socialförsäkringen i utlandet och verkställa de utredningar, som härav kunna föranledas.

Till denna byrå skulle höra även en så kallad *upplysningsavdelning*, som skulle hava till uppgift besvarandet av förfrågningar rörande lagens tillämpning med mera, i den mån dessa förfrågningar ej direkt angå annan byrå.

Under administrativa byrån skulle ligga en *registrerings- och expedieringsavdelning*, som skulle hava bland annat följande åligganden:

1) diariet för alla till anstaltens samtliga byråer inkommande ärenden från Kungl. Maj:t eller ämbetsverk samt alla till administrativa byrån samt kameral- och ombudsbyrån hörande ärenden;

2) expediering av alla utgående skrivelser och andra expeditioner för hela anstalten;

3) handhavande av arkiv för handlingar med allmänt innehåll, nådiga brev m. m.;

4) utförande av övriga å ett registratorskontor i allmänhet förekommande göromål.

För administrativa byrån har beräknats följande personal:

1 byråchef,

1 sekreterare och ombudsman,

1 notarie,

1 kvinnligt biträde av andra graden,

2 kvinnliga biträden av första graden,

samt å registrerings- och expedieringsavdelningen

1 registrator,

2 kvinnliga biträden av första graden.

Beträffande slutligen *kameral- och ombudsbyrån* skulle denna lämpligen kunna fördelas i en kameralavdelning (räkenskaps- och kassaavdelning) samt en ombudsavdelning.

Till byrån skulle höra huvudsakligen följande uppgifter:

å kameralavdelningen

1) att handhåva anstaltens förvaltningsmedel samt medel till bestridande av utgifter för läkarvård, läkemedel m. m.;

2) att ombesörja bokföring och redovisning av dessa medel;

3) att ombesörja bokföring av de genom postsparbanken och uppbördsmyndigheter verkställda inkasseringar av premiebelopp samt genom postsparbanken verkställda utbetalningar av ersättningsbelopp;

4) att granska av postsparbanken avgivna redogörelser i vissa avseenden;

5) att uträkna avlöningar till personalen och arvoden till ombuden;

6) att granska och likvidera rese- och andra räkningar;

7) att ombesörja beställning av trycksaker, anskaffande av inventarier och dylikt;

8) att i formellt hänseende granska ävensom likvidera räkningar från läkare, apotekare, sjukhus med flera;

9) att i samråd med försäkringsbyrån samt administrativa byrån granska säkerheter, som lämnats av arbetsgivare enligt § 15, ävensom att mottaga och utlämna dylika säkerheter;

10) eventuellt att förbereda frågor om placering av anstaltens fonder;

å ombudsavdelningen:

- 1) att leda och övervaka ombudens verksamhet;
- 2) att utarbета instruktioner och cirkulär för ombuden;
- 3) att förordna och entlediga ombud; samt
- 4) att verkställa inspektioner av ombud.

Ombudsavdelningen skulle hava ledning och tillsyn över samtliga ombud, vilka beräknas utgöra 1,000 å 1,500.

Den personal, som enligt riksförsäkringsanstaltens mening skulle erfordras å ifrågavarande byrå, utgöres av:

- 1 byråchef,
- 1 sekreterare (även kamrerare),
- 2 första gradens tjänstemän,
- 1 kvinnlig bokhållare och kassör,
- 2 kvinnliga biträden av andra graden,
- 2 » » » första » ,
- 1 materialförvaltare.

Till skaderegleringsbyråernas personal torde närmast få hänföras även de *läkare*, som erfordras för riksförsäkringsanstaltens verksamhet.

För detta arbete torde komma att erfordras 1 överläkare — liksom nu är fallet — och därjämte 2 biträdande läkare.

Beträffande *vaktmästare* finnas hos riksförsäkringsanstalten nu en förste vaktmästare och tvenne vaktmästare jämte två extra vaktmästare. Antalet vaktmästare förutom förste vaktmästaren anser riksförsäkringsanstalten böra ökas till fyra med hänsyn till att riksförsäkringsanstalten framdeles blir i behov av nästan tre gånger så stor ämbetslokal som den nuvarande.

Vaktmästarne skulle, utom de vanliga vaktmästargöromålen, handhava kopiering av utgående skrivelser ävensom, i den mån deras tid det medgiver, i övrigt biträda å registrerings- och expedieringsavdelningen.

Beträffande den särskilda kostnad, som skulle kunna anses motsvara förvaltningen i fråga om försäkringen under den s. k. *karenstiden*, vilken kostnad, enligt vad i den kungl propositionen angives, skulle, i avvaktan på sjukförsäkringsfrågans definitiva lösning, bestridas genom anslag å extra stat, anför riksförsäkringsanstalten bl. a. följande:

Kungl. Maj:t har i sin proposition i förevarande ämne föreslagit, att olycksfallsförsäkringen skulle omfatta även de kortvariga olycksfallen och att alltså ersättning skall utgå även under den s. k. karenstiden.

Av motiveringen till Kungl. Maj:ts proposition i ämnet framgår emellertid, att denna anordning kan komma att bli förändrad vid det definitiva ordnandet av sjukförsäkringen. Det torde därför bli nödvändigt, att endast mera provisoriskt ordna riksförsäkringsanstaltens förvaltning i den del, som betingas av arbetet med försäkringen för karenstiden.

Riksförsäkringsanstalten vill här emellertid förutskicka den anmärkning, att i de yttranden, som avgivits över ålderdomsförsäkringskommitténs förslag, rätt allmänt överskattats det arbete, som orsakas av ifrågavarande del av för-

säkringen. Det har bland annat framhållits, vilka stora omkostnader förvaltningen av den holländska riksförsäkringsbanken drager, men enligt de upplysningar, riksförsäkringsanstalten kunnat inhämta genom en tjänstemans studier å ort och ställe ävensom i övrigt genom från riksförsäkringsbanken erhållna meddelanden, torde dessa kostnader till stor del vara beroende på det invecklade sätt, varpå samma förvaltning ordnats.

Skulle omsorgen om de kortvariga olycksfallen överlämnas åt sjukkassorna, minskas därigenom ej de göromål, som föranledas av registrering av arbetsgivare, indelning i farlighetsklasser samt bestämmande, påförande och uppbörd av premier. Däremot kommer arbetet för beviljande av ersättning att väsentligt minskas, i det alla kortvariga olycksfall, vilka vid en karenstid av 60 dagar utgöra minst 90 % av hela antalet, ej skulle ersättas av riksförsäkringsanstalten. Dock måste väl sannolikt, såsom fallet är i Tyskland m. fl. länder, samtliga olycksfall anmälas till riksförsäkringsanstalten (respektive arbetsgivarbolag), på det att anstalten skall kunna bliva i tillfälle att tillse, i vad mån åtgärder för den skadades vård samt för att förebygga invaliditet omedelbart böra vidtagas. En viss prövning måste alltså äga rum med avseende å samtliga olycksfallsanmälningar.

Om framdeles ersättningen under de 60 första dagarna skulle ombesörjas av sjukkassorna, skulle alltså vissa befattningshavare kunna undvaras, under förutsättning, att försäkringsverksamheten ej tager större omfattning än av riksförsäkringsanstalten beräknats.

Å försäkringsbyrån skulle personalen kunna minskas något, nämligen med hänsyn till det arbete, som föranledes av den första granskningen av skadeanmälningarna. På grund härav skulle kunna undvaras högst 1 byråingenjör, 1 kvinnligt biträde av andra graden och 1 kvinnligt biträde av första graden.

I fråga om regleringen av skadorna beröres av karenstidens bibehållande endast den ovan angivna 1:sta skaderegleringsbyrån. Denna byrå skulle då upphöra. Arbetet med skadeanmälningarnas inregistrering och förandet av skaderegistret torde väl lämpligen böra ske gemensamt, men därefter skulle den kvarvarande delen av 1:sta skaderegleringsbyråns arbete, nämligen beräkning av den skadades arbetsförtjänst i alla sjukersättnings- och invaliditetsfall samt frågor, som röra tillerkännande av sjukpenning och ersättning för sjukvård i sådana fall, i vilka den skadade ej blivit återställd inom 60 dagar efter olycksfallet, fördelas mellan de båda övriga byråerna. För arbetet med bestämmandet av skadades arbetsförtjänst och kontrollen av sjukvårds- och sjukpenningbeloppen samt ombesörjandet av skriftväxlingen i anledning av skadeanmälningarna och sjukersättningsintygen torde knappast kunna beräknas mindre än 1 notarie å vardera byrån. En kvinnlig bokhållare bör stå i närmaste ansvaret för skaderegistret. För uträknande av sjukpenningbeloppen, uppsättande av skrivelser om sjukpenning och förandet av liggarekorterna vid längre sjukvårdstid torde å vardera byrån erfordras 1 kvinnligt biträde av andra graden och för enklare arbetens utförande 1 kvinnligt biträde av första graden å vardera byrån.

Beträffande första skaderegleringsbyrån skulle alltså av bestämmelserna rörande karenstidsersättning betingas ungefärligen följande personal: 1 byråchef, 2 sekreterare, 4 notarier, 1 kvinnlig bokhållare, 4 kvinnliga biträden av andra graden samt 6 kvinnliga biträden av första graden.

Kassa- och räkenskapsgöromålen skulle även minskas i vad angår ersättning för läkarbehandling och medicin m. m. Då emellertid befattningshavarna

å kameral- och ombudsbyrån äro mycket knappt beräknade och säkerligen behöva avsevärt förstärkas genom extra arbetskrafter, torde å denna byrå för ifrågasvarande fall endast kunna undvaras 1 kvinnligt biträde av andra graden, förutom extra arbetskrafter.

Hela den personal, som skulle kunna undvaras, därest rätten till ersättning framdeles icke skulle omfatta karenstiden, skulle alltså utgöra:

- 1 byråchef,
- 2 sekreterare,
- 5 första gradens tjänstemän,
- 1 kvinnlig bokhållare,
- 6 kvinnliga biträden av andra graden,
- 7 » » » första »

Dessa befattningshavare torde böra uppföras på extra stat.

Efter motivering av avlöningsbeloppen för de olika tjänstinnehavare ävensom för chefens ställning såsom generaldirektör och för en ställföreträdare för chefen uppgör riks försäkringsanstalten förslag till *ordinarie avlöningsstat* för år 1918 med ett årligt belopp av 295,600 kronor.

Förutom det anslag, som skulle uppföras på ordinarie stat, skulle å *extra stat* för år 1918 böra upptagas kostnaderna för riks försäkringsanstaltens utgifter i övrigt, nämligen till befattningshavare å extra stat och biträdande läkare, till vikariatsersättningar, amanuenser och extra biträden, resekostnadsersättningar, hyra, skrivmaterialier, tryckningskostnader, inventarier m. m. Beträffande dessa kostnader anför riks försäkringsanstalten bl. a.:

För de ovan angivna, för arbetet med försäkringen för *karenstiden avsedda befattningshavare*, vilka skulle uppföras å extra stat, torde böra beräknas följande avlöningsförmåner, därvid avdrag gjorts, ungefärligen motsvarande pensionsavgifter:

1 byråchef	kronor	7,800: —
2 sekreterare à 5,600 kronor	»	11,200: —
5 första gradens tjänstemän à 3,900 kronor	»	19,500: —
1 kvinnlig bokhållare	»	1,950: —
6 kvinnliga biträden av andra graden à 1,550 kronor	»	9,300: —
7 kvinnliga biträden av första graden à 1,150 kronor	»	8,050: —

Summa kronor 57,800: —

Till den för 1918 föreslagna *biträdande läkaren* synes böra beräknas arvode med 3,000 kronor.

Till *amanuenser, eventuellt en extra läkare samt kvinnliga extra biträden* ävensom tillfälligt anlitade sakkunniga inom anstalten torde böra beräknas minst 40,000 kronor. Det torde för jämförelse kunna nämnas, att vid uppgörande av pensionsstyrelsens stat för år 1915 beräknades till amanuenser omkring 20,000 kronor, till kvinnliga extra biträden 21,600 kronor och till mera tillfälliga extra arbetskrafter 3,700 kronor.

För tre *extra vaktmästare* synes böra upptagas ett belopp av 3,000 kronor. För närvarande finnas två extra vaktmästare.

Till *vikariatsersättningar* under semester och tjänsteresor, vartill för pensionsstyrelsen beräknats 9,900 kronor, torde böra anslås omkring 10,000 kronor.

Övriga kostnader, utom ombudsarvoden och kostnad för läkarbetyg, har riksförsäkringsanstalten beräknat till ungefär följande belopp, därvid riksförsäkringsanstaltens kostnader för samma ändamål under år 1915 för jämförelse jämväl angivits.

	År 1915.	År 1918.
Hyra	14,800: —	30,000: —
Uppvärmning, belysning, städning	4,506: —	10,000: —
Resekostnader	2,136: —	10,000: —
Skrivmaterialier	1,357: —	6,000: —
Tryckningskostnader	8,563: —	40,000: —
Böcker, tidskrifter m. m.	480: —	1,000: —
Inventarier, inklusive skriv- och räknemaskiner	3,107: —	12,000: —
Telegram och telefon	1,004: —	3,000: —
Diverse.....	2,270: —	10,000: —
Summa kronor	38,223: —	122,000: —

Vad slutligen angår kostnaden för *ortsombuden* har kommittén beräknat denna kostnad till 250,000 kronor.

För att kunna med någon grad av säkerhet beräkna kostnaderna för ombuden, skulle det vara nödvändigt att dels genomgå alla rikets kommuner för att undersöka, varest förhållandena påkalla ombuds anställande, dels söka utröna, i vilken mån ombudet å varje ort kan bliva betungat av åligganden för riksförsäkringens räkning. Ifrågavarande undersökning har riksförsäkringsanstalten på grund av den knappa tiden ej medhunnit utföra.

Då riksförsäkringsanstalten för närvarande icke är i tillfälle att närmare beräkna det för ifrågavarande ändamål erforderliga beloppets storlek, anser sig riksförsäkringsanstalten böra föreslå, att det av kommittén beräknade beloppet 250,000 kronor lägges till grund vid uppgörande av förevarande stat.

Under kostnaderna för ombuden torde även kunna inbegripas den kostnad, som betingas av anskaffande av de uppgifter ur mantalslängderna, vilka riksförsäkringsanstalten inforrar för att kunna erhålla kännedom om landets samtliga arbetsgivare.

På grund av gällande bestämmelser har riksförsäkringsanstalten att av sina förvaltningsmedel utgiva ersättning för *läkarundersökning och anskaffande av läkarbetyg* åt skadad i anstalten försäkrad. Enligt den föreslagna nya lagstiftningen åter skulle denna kostnad utgå av arbetsgivarnes försäkringsavgifter. Då emellertid i anledning av olycksfall, som inträffat under år 1917 eller tidigare år, ersättning av ifrågavarande slag torde komma att utgå jämväl under år 1918 och möjligen även någon tid därefter, torde ett anslag för ändamålet böra upptagas i staten. För år 1917 beräknas ifrågavarande kostnad, såsom riksförsäkringsanstalten nedan får tillfälle att närmare beröra, till 32,000 kronor. Det för år 1918 erforderliga beloppet kan givetvis ej med någon som helst säkerhet beräknas, men torde lämpligen böra förslagsvis upptagas till hälften av det för 1917 beräknade, eller alltså till 16,000 kronor.

För uppehållande av riksförsäkringsanstaltens verksamhet år 1918 skulle alltså erfordras, utöver anslag å ordinarie stat till belopp av 295,600 kronor, ett förslagsanslag å extra stat å 501,800 kronor, eller tillhoppa 797,400 kronor.

Då det synes vara av intresse att angiva hela den *besparing*, som skulle kunna uppstå, därest riks försäkringsanstalten ej skulle omhänderhava försäkring, avseende rätt till ersättning *under de första 60 dagarna* efter olycksfallet, har riks försäkringsanstalten i sådant hänseende uppgjort följande sammanställning. De däri upptagna beloppen måste dock naturligtvis anses ganska osäkra.

Befattningshavare å extra stat	kronor	57,800: --
Amanuenser, extra biträden, extra vaktmästare, vikariatsersättningar	»	12,000: —
Hyra, uppvärmning, belysning, städning, skrivmaterialier, tryckningskostnader, inventarier, telegram och telefon samt diverse	»	25,000: —
Ortsombuden	»	75,000: —
		<hr/>
Summa kronor		169,800: —

eller i runt tal 170,000 kronor.

Till omkostnaderna för riks försäkringsanstalten skulle komma ersättning till *postsparbanken* för inkassering av premier och utbetalningar av ersättningar. Härtill skulle väl även komma någon ersättning till *uppbördsmyndigheterna* för uppbörd av premier.

Beträffande *postsparbanken* har riks försäkringsanstalten under hand inhämtat, att de direkta kostnaderna under år 1918 för ifrågavarande inkassering och utbetalning skulle kunna beräknas uppgå till omkring 16,000 kronor. Härvid har dock hänsyn ej tagits till den ökning av personal i *postsparbankens* styrelse, som möjligen kan bli en följd av det ökade arbetet för riks försäkringsanstalten.

Sedan riks försäkringsanstalten sålunda redogjort för de årliga anslag, som från och med år 1918 under förutsättning, att den nya lagen vid detta års början träder i kraft, skulle bli erforderliga för uppehållande av anstaltens verksamhet, övergår anstalten till att redogöra för de *anslag, som för år 1917* skulle erfordras för bestridande av kostnaderna dels för anstaltens verksamhet under samma år enligt nu gällande grunder och dels för de förberedande arbeten, som bli nödvändiga för att sätta anstalten i stånd att från 1918 års början kunna upptaga den utvidgade verksamheten.

Innan jag närmare redogör för utlåtandet i denna del, tillåter jag mig erinra, att Kungl. Maj:t i den till innevarande års riksdag avlåtna statsverksproposition föreslagit riksdagen att i avbidan på den proposition, som kunde komma att avlåtas angående genomförande av försäkring för olycksfall i arbete och administrationen härav, på extra stat för år 1917 beräkna ett anslag för ändamålet av 700,000 kronor. I mitt anförande till statsrådsprotokollet i frågan framhöll jag bland annat, att hinder ej torde möta att vid slutligt förslag i ämnet kunna

hemställa om uppförande av lämplig del av det behövliga anslaget på ordinarie stat.

Beträffande storleken av de för år 1917 erforderliga anslagen yttrar riksförsäkringsanstalten bl. a. följande:

Under år 1917 fortgår riksförsäkringsanstaltens försäkringsverksamhet enligt 1901 års lag. Därjämte skall under samma år den huvudsakligaste delen av det omfattande organisationsarbetet äga rum.

Vid beräklandet av den personal, som riksförsäkringsanstalten anser erforderlig under år 1917, ansluter sig riksförsäkringsanstalten i fråga om personalen för det löpande arbetet huvudsakligen till det förslag till stat för år 1917, som av riksförsäkringsanstalten i underdånigt utlåtande den 30 september 1915 framlades, och beträffande personalen för organisationsarbetet har riksförsäkringsanstalten tagit vederbörlig hänsyn till den blivande organisationen enligt ovan framställda statförslag för år 1918.

Nämnda förslag av den 30 september 1915 innebär i förhållande till den nuvarande staten i huvudsak följande ändringar:

- att anstalten uppföres å ordinarie stat;
- att ledamöterna i anstalten erhålla byråchefers ställning och avlöning;
- att å försäkringstekniska och statistiska byrån den nuvarande aktuarie-tjänsten förvandlas till förste aktuarietjänst samt att därjämte en ny andragsgradstjänst inrättas;
- att å nuvarande sekreterarens avdelning inrättas en andragsgradstjänst;
- att en del kvinnliga biträden uppföras å ordinarie stat, därav 4 i tredje lönegraden.

Därjämte ingick i detta statförslag en förhöjning av chefens avlöning från 10,000 kronor till 11,000 kronor.

Riksförsäkringsanstalten övergår härefter till frågan om den för år 1917 behövliga personalen och därvid först till den, som erfordras för den nuvarande *försäkringstekniska och statistiska byrån*, vilken byrå i statförslaget för år 1918 motsvaras av två byråer, försäkringsbyrån samt den försäkringsmatematiska och statistiska byrån. Arbetet för organiserandet av dessa båda byråers framtida verksamhet blir, såsom av det följande kommer att framgå, av den allra största omfattning, och det sönderfaller i två till sin art väsentligt skilda huvudgrupper, nämligen det, som avser det egentliga försäkringsarbetet, och det, som avser det försäkringsmatematiska och statistiska arbetet.

Riksförsäkringsanstalten anser sig nu böra hemställa, att de i 1918 års statförslag ingående båda byråerna, försäkringsbyrån samt den försäkringsmatematiska och statistiska byrån, redan från och med den 1 januari 1917 måtte upprättas och att var och en av dessa byråer får sönderfalla i en underavdelning för det löpande arbetet och en för organisationsarbetet. Genom en sådan anordning torde ifrågavarande arbete för jämförelsevis minsta kostnad kunna utföras på ett fullt tillfredsställande sätt.

Vad härefter angår personalen på *försäkringsbyrån*, skulle, oavsett den för båda underavdelningarna gemensamma byråchefen, på *underavdelningen för de löpande ärendena* vara anställda samma befattningshavare, som, på sätt här ovan angivits, enligt statförslaget av den 30 september 1915 äro avsedda för den för-

säkringstekniska och statistiska byrån, med undantag därav, att den personal, som skulle utföra det statistiska arbetet — nämligen en tjänsteman av andra graden, ett kvinnligt biträde av tredje graden och ett kvinnligt biträde av första graden — skulle överflyttas till den nya försäkringsmatematiska och statistiska byrån.

Underavdelningen för organisationsarbetet skulle erhålla synnerligen omfattande uppgifter.

Till dessa skulle först och främst höra att söka erhålla kännedom om alla arbetsgivare, som omfattas av den nya lagen, samt att angående dessa arbetsgivare upplägga det kortregister, som sedermera årligen måste kompletteras och justeras. Arbetsgivarnas antal beräknas av kommittén till 300,000. Antalet kort i kortregistret kan sannolikt ej beräknas till mindre än 600,000.

För all industri, hela samfärdseln, en del hantverk och handel samt medelstora och större jordbruk erfordras för bestämmande av premiernas storlek m. m. bland annat åtskilliga uppgifter rörande vederbörande arbetsföretag, dess personal och avlöningsförhållanden. Då i lagförslaget arbetsgivare, vars arbetare skola vara försäkrade i riksförsäkringsanstalten, icke ålagts skyldighet att hos riksförsäkringsanstalten därom göra anmälan eller att om sitt företag lämna några meddelanden, måste riksförsäkringsanstalten — förutom att söka erhålla kännedom om dessa arbetsgivare — till var och en av dem utsända formulär för erhållande av sådana uppgifter, som nyss nämnts, samt därefter kontrollera, att fullständiga dylika uppgifter från alla vederbörande erhållits. Beträffande mindre jordbrukare, smärre hantverkare samt vissa till handeln hörande företag torde sådana särskilda uppgifter ej behöva införas.

Vidare skulle till organisationsarbetet å denna byrå höra:

1) fastställande av farlighetsklasser, uträknande av premiebelopp, kontroll över dessa uträkningar samt uppläggande av akter för beräknade 100,000 arbetsföretag;

2) samma arbete, ehuru av enklare slag och mera schematiskt, för övriga till ett antal av 170,000 beräknade arbetsgivare;

3) att fastställa formulär av olika slag;

4) att utarbete villkoren för frivillig försäkring, i vad detta arbete tillkommer denna byrå;

5) att uppgöra förslag rörande tid och sätt för avgifternas inbetalning;

6) att i samråd med socialstyrelsen uppgöra tabeller över avlöningsförhållanden i olika delar av landet, värdet av naturaförmåner m. m.

Organisationsarbetet för denna byrå kommer säkerligen att bli väsentligt vidlyftigare än det årliga arbetet, sedan försäkringsverksamheten kommit i gång. Emellertid är det givet, att för detta organisationsarbete ej uteslutande ordinarie arbetskrafter behöva användas, utan böra sådana arbetskrafter anställas endast i den mån de kunna anses oundgängliga för byråns blivande årliga arbete. I övrigt skulle extra arbetskrafter anlitas.

Under dessa förutsättningar och med hänsyn till att personalen å denna och å underavdelningen för löpande ärenden tillsamman tagen ej får bli större än vad som erfordras å hela den blivande försäkringsbyrån, skulle den *ordinarie* personalen å nu ifrågakvarande underavdelning bli

2 förste byråingenjörer,

3 byråingenjörer,

6 kvinnliga biträden av andra graden,

17 » » » första » .

På försäkringsbyrån i dess helhet erfordras alltså under år 1917 följande ordinarie personal, nämligen:

1 byråchef,

3 förste byråingenjörer,

4 byråingenjörer,

1 kvinnligt biträde av tredje graden,

10 kvinnliga biträden av andra graden,

19 » » » första » .

Den försäkringsmatematiska och statistiska byrån skulle, såsom nyss nämnts, under år 1917 likaledes delas i två underavdelningar, den ena för det löpande arbetet och den andra för organisationsarbetet.

På underavdelningen för det löpande arbetet, vars uppgift blir att utarbeta och, så långt ske kan, slutföra riks försäkringsanstaltens nuvarande statistik, skulle, oavsett den för båda underavdelningarna gemensamma byråchefen, anställas först och främst den i statförslaget av den 30 september 1915 upptagna, för det statistiska arbetet inom den försäkringstekniska och statistiska byrån avsedda personalen, som, enligt vad ovan angivits, skulle överföras till nu ifrågavarande byrå. Därjämte bör å denna underavdelning upptagas följande nya ordinarie befattningshavare, nämligen 1 aktuarie och 1 kvinnligt biträde av första graden, vilkas anställande nödvändiggöres av det forcerade arbete med bearbetande av riks försäkringsanstaltens statistik, som ansetts erforderligt.

Å denna underavdelning skulle alltså vara anställda:

1 förste aktuarie,

1 aktuarie,

1 kvinnligt biträde av tredje graden,

2 kvinnliga biträden av första graden.

Underavdelningen för organisationsarbetet skulle få till uppgift särskilt:

1) att planlägga och organisera det statistiska arbetet på grund av den nya lagen, fastställa formulär o. dyl.;

2) att fastställa formerna för samverkan i detta hänseende med arbetsgivarbolagen;

3) att föreslå grunder för beräkning av riks försäkringsanstaltens fonder;

4) att utarbeta kapitalvärdestariff enligt de för beräkning av riks försäkringsanstaltens fonder fastställda grunder;

5) att uppgöra farlighetsklasser och premietariff för den nya försäkringsverksamheten.

Denna byrå erhåller givetvis icke under år 1917 samma vidlyftiga arbete, som sedermera kommer att åligga densamma. Hela den personal, som beräknats för tiden efter försäkringens ikraftträdande, behöver därför icke under år 1917 anställas. Det organisationsarbete, bland annat uppgörande av farlighetsklasser och premietariff samt försäkringsmatematiska beräkningar för kapitalvärdestariff m. m. ävensom planläggning av hela den omfattande statistiken, som skulle åligga byrån, är emellertid grundläggande för riks försäkringsanstaltens hela framtida verksamhet, och det är därför av största vikt, att för ledningen av dessa arbeten redan under år 1917 de mera kvalificerade arbetskrafterna å byrån kunna till sättas.

På denna underavdelning anser riksförsäkringsanstalten därför, att med nödvändighet erfordras, förutom den för båda underavdelningarna gemensamma byråchefen, följande ordinarie personal:

- 1 förste aktuarie,
- 1 aktuarie,
- 1 kvinnligt biträde av andra graden,
- 1 » » » första » .

På försäkringsmatematiska och statistiska byrån i dess helhet skulle alltså år 1917 vara anställda följande, i staten för 1918 ingående ordinarie befattningshavare, nämligen:

- 1 byråchef,
- 2 förste aktuarier,
- 2 aktuarier,
- 1 kvinnligt biträde av tredje graden,
- 1 » » » andra » ,
- 3 kvinnliga biträden av första graden.

Det har alltså å byrån upptagits betydligt mindre personal än som beräknats för år 1918. Dock kommer förutom de angivna att erfordras en del extra arbetskrafter.

De åligganden, som tillkomma nuvarande skaderegleringsbyrån, torde även för år 1917 böra sammanhållas å en byrå, *skaderegleringsbyrån för löpande ärenden*, motsvarande i förslaget till stat av den 30 september 1915 »skaderegleringsbyrån» och i förslaget till stat för år 1918 »andra skaderegleringsbyrån». Arbetet å denna byrå är av den omfattning, att chefen å denna byrå omöjligen kan betungas med något nämnvärt organisationsarbete. För organiserande av de blivande 3 skaderegleringsbyråerna bör därför upprättas en särskild byrå, skaderegleringsbyrån för organisationsarbetet, vilken byrå från och med den 1 januari 1918 utvidgas och förändras till tredje skaderegleringsbyrån.

På skaderegleringsbyrån för löpande ärenden, vilken byrå alltså skulle hava samma uppgifter som nuvarande skaderegleringsbyrån, har riksförsäkringsanstalten beräknat *dels* samma ordinarie personal, som ingår i statförslaget av den 30 september 1915 och som motsvarar den fasta personalen på nuvarande skaderegleringsbyrån, med undantag därav, att chefen å byrån skulle erhålla byråchefs ställning och en kvinnlig biträdesbefattning av tredje graden inrättas, *dels ock* därutöver för mötande av den under år 1917 beräknade ökade verksamheten ett kvinnligt biträde av första graden.

Bortsett från den särskilda personal, som erfordras för handläggning av ärenden rörande kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, samt annan behöfelig extra personal skulle alltså å denna byrå erfordras för år 1917:

- 1 byråchef,
- 1 tjänsteman av andra graden,
- 2 tjänstemän » första » ,
- 1 kvinnligt biträde av tredje graden,
- 3 kvinnliga biträden av andra graden,
- 3 » » » första » .

Denna personal överensstämmer i det allra närmaste med den, som skulle erfordras å andra skaderegleringsbyrån enligt förslaget till stat för 1918, allenast

med den avvikelse, att sistnämnda förslag upptager 4 ordinarie kvinnliga biträden av första graden.

Skaderegleringsbyrån för organisationsarbetet får till uppgifter bland annat:

1) att utarbета och fastställa erforderliga formulär till skrivelser, liggare, motsvarande kort o. dyl.;

2) att föreslå eller fastställa formulär till läkarbetyg, taxor för läkarbehandling, läkarbetyg, sjukbesök, resor till läkare m. m.;

3) att taga kännedom om i riket befintliga sjukhus, sjukstugor och andra sjukvårdsanstalter samt om kostnaden för vård å dylika anstalter;

4) att planera och vidtaga åtgärder, såsom uppgörelser med apotekare, förbandstillverkare m. fl., för att beräkna och bestämma kostnaderna för läkemedel, förbandsartiklar m. m.;

5) att med postsparbanken (möjligen sjömanshus) träffa överenskommelse rörande sättet för utbetalning av beviljade ersättningar och att utarbета bestämmelser rörande sådant utbetalningssätt;

6) att med arbetsgivare och sjukkassor uppgöra om förskottering av sjukpenningar m. m.;

7) att uppgöra plan till åtgärder för förebyggande och hävande av invaliditet;

8) att i samverkan med administrativa byrån samt arméförvaltningens civila departement och sjukvårdsstyrelse uppgöra förslag till ny förordning angående ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, i den mån detta arbete ej kunnat utföras under år 1916;

9) att utarbета statistik rörande sjuktiden vid olika slag av skador samt att i övrigt verkställa en mängd utredningsarbeten, erforderliga för fullgörandet av ovan angivna uppgifter.

För utförande av detta arbete erfordras följande befattningshavare, avsedda att med byråns förändring från och med den 1 januari 1918 till tredje skaderegleringsbyrån utgöra stommen till dennas personal, nämligen:

1 byråchef,

1 sekreterare,

1 notarie,

1 kvinnligt biträde av andra graden,

1 » » » första » .

Sekreterarens och ombudsmannens nuvarande avdelning inom riksförsäkringsanstalten skulle enligt statförslaget av den 30 september 1915 förändras till en byrå med en byråchef såsom chef. Enligt statförslaget för 1918 skulle den sönderfalla i två särskilda byråer, en administrativ byrå samt en kameral- och ombudsbyrå. Med hänsyn till omfattningen av det organisationsarbete, som skulle tillkomma denna avdelning, anser riksförsäkringsanstalten det vara oundgängligt, att avdelningens fördelning i två byråer verkställes från och med den 1 januari 1917. På den ena av dessa byråer, som lämpligen redan från början bör benämnas administrativa byrån, skulle handläggas alla den nuvarande avdelningens löpande ärenden med undantag av dem, som avse riksförsäkringsanstaltens ombud, samt dessutom i viss omfattning organisationsarbete. Den andra byrån, som under år 1917 möjligen skulle kunna givas namnet ombuds- och organisationsbyrån, skulle handhava dels de löpande ärenden, som avse riksförsäkringsanstaltens nuvarande ombud, dels i övrigt organisationsarbete.

Den *administrativa* byråns åligganden skulle, enligt vad ovan angivits, i

första rummet bliva att handlägga samtliga de till nuvarande sekreterarens och ombudsmannens avdelning hörande löpande ärenden utom de göromål, som angå ombuden, vilka göromål lämpligen böra sammanföras med arbetet för organiserandet av det nya ombudsnätet.

Härtill skulle komma organisationsarbete, vilket å denna byrå skulle bestå av sådana göromål, som nära sammanhånga med de åligganden, vilka nu tillkomma sekreterarens avdelning, nämligen i huvudsak

1) att handhava samtliga organisationsarbetet berörande personalärenden, däribland frågor om tillsättande av samtliga befattningshavare och extra arbetskrafter;

2) att uppgöra instruktion, arbetsordning och ordningsföreskrifter för ämbetsverket;

3) att handhava de olikartade ekonomiska göromål, som stå i samband med organisationen, såsom ordnande av lokalfrågan, inköp av inventarier, beställning av trycksaker m. m.;

4) att handhava det vidlyftiga upplysningsarbete, som betingas av den nya lagstiftningen.

Beträffande de arbetskrafter, som skulle erfordras å denna byrå, vill riksförsäkringsanstalten framhålla, att, oaktat de löpande ombudsgöromålen skulle bortflyttas från denna byrå, komma göromålen i det hela till följd av organisationsarbetet att i hög grad ökas. Riksförsäkringsanstalten har dock ansett sig för detta arbete böra föreslå endast den ökning av den ordinarie personalen å byrån utöver den i statförslaget av den 30 september 1915 för motsvarande byrå föreslagna, att ett kvinnligt biträde av första graden anställles samt att den i 1918 års statförslag upptagna materialförvaltaren tillsättes redan år 1917.

Beträffande kassagöromålen, som på grund av deras nära samband med övrigt löpande arbete under år 1917 böra bibehållas å denna byrå, komma dessa att på grund av organisationsarbetet högst betydligt ökas. För dessa göromål avses det kvinnliga biträde, riksförsäkringsanstalten i sin skrivelse den 30 september 1915 föreslagit för samma ändamål. Detta biträde av tredje graden skall emellertid enligt organisationsförslaget för år 1918 från och med sistnämnda år tillhöra kameral- och ombudsbyrån.

Då arbetet med den för de löpande ärendena och organisationsarbetet gemensamma registreringen och expedieringen måste antagas komma att tillväxa i högst betydlig grad, torde det bliva nödvändigt, att redan från och med den 1 januari 1917 upprätta den i 1918 års statförslag ingående till denna byrå hörande underavdelningen för registrering och expediering och att å denna anställa de för denna underavdelning föreslagna nya arbetskrafterna, nämligen 2 kvinnliga biträden av första graden.

Å administrativa byrån skulle alltså för 1917 erfordras följande befattningshavare:

- 1 byråchef,
- 1 sekreterare och ombudsman,
- 2 tjänstemän av första graden, därav en registrator och en notarie,
- 1 materialförvaltare,
- 1 kvinnligt biträde av tredje graden,
- 1 kvinnligt biträde av andra graden,
- 3 kvinnliga biträden av första graden.

Å ombuds- och organisationsbyrån skulle under år 1917 handläggas, förutom sådana löpande ärenden, som angå riks försäkringsanstaltens ombud, endast organisationsarbete.

I detta sistnämnda arbete skulle huvudsakligen ingå:

- 1) att avgiva förslag till bestämmelser rörande förvaltning av anstaltens fonder;
- 2) att uppgöra plan för organisationen av anstaltens blivande kassa och bokföringsväsen;
- 3) att mottaga och granska säkerheter, som lämnas av arbetsgivare på grund av 15 § i lagen;
- 4) att utarbета instruktioner och cirkulär för ombuden;
- 5) att indela riket i ombudsdistrikt och på erforderliga platser tillsätta ombud;

- 6) att företaga resor för att anskaffa och instruera ombud;
- 7) att i samråd med övriga byråer utarbета förslag till de flesta av de författningar, som bliva nödvändiga i anledning av den nya lagen;

- 8) att i samråd med övriga byråer besvara de säkerligen mycket talrika och besvärliga remisserna om undantagande av vissa yrken från lagens omfattning.

Att detta organisationsarbete blir av mycket stor omfattning torde vara uppenbart, så mycket mer som för utarbetande av de nya författningarna, varibland även torde bliva omarbetandet av kungörelsen angående olycksfallsförsäkringen för fiskare, erfordras i regel även särskilda utredningar rörande den utländska lagstiftningen.

Uppgiften att organisera hela det stora ombudsnätet blir av synnerligen vidlyftig beskaffenhet. Då riks försäkringsanstaltens verksamhet till väsentlig del måste stödja sig på ortsombudens medverkan, är det tydligen av allra största vikt, att anstalten redan från början erhåller intresserade, verksamma och i övrigt dugliga ombud. Riks försäkringsanstalten har under sin hittillsvarande verksamhet väl erfarit svårigheterna att erhålla sådana ombud. En grundlig prövning måste föregå varje tillsättning av ombud, och i ett mycket stort antal fall erfordras besök å ort och ställe av någon riks försäkringsanstaltens tjänsteman. Även ombudens instruerande kommer att kräva mycken tid och arbete.

För utförande av det arbete, som sålunda tillkommer denna byrå, anser riks försäkringsanstalten, att det erfordras hela den i statförslaget för år 1918 å kameral- och ombudsbyrån upptagna personal med undantag för den kvinnliga kassören, som under år 1917 är placerad å administrativa byrån, eller alltså

- 1 byråchef,
- 1 tjänsteman av andra graden,
- 2 tjänstemän av första graden, notarier,
- 2 kvinnliga biträden av andra graden,
- 2 kvinnliga biträden av första graden.

Såsom av ovanstående framgår, skulle göromålen under år 1917 fördelas på följande sex byråer, nämligen

- en försäkringsbyrå,
- en försäkringsmatematisk och statistisk byrå,
- en skaderegleringsbyrå för löpande ärenden,
- en skaderegleringsbyrå för organisationsarbetet,
- en administrativ byrå samt
- en ombuds- och organisationsbyrå.

De befattningshavare, riks försäkringsanstalten ovan under de särskilda byråerna upptagit för år 1917, kunna med visshet antagas bliva oundgängliga för framtiden, även om anslutningen till anstalten skulle bliva avsevärt mindre än kommittén antagit. Riks försäkringsanstalten föreslår därför, att samtliga dessa befattningshavare upptagas å ordinarie stat.

Chefens avlöning, vilken riks försäkringsanstalten ovan föreslagit till 11,000 kronor, bör givetvis från och med år 1917 upptagas å ordinarie stat, och torde chefen i sammanhang därmed erhålla generaldirektörs ställning.

Dessutom torde förste vaktmästaren och tre av de för 1918 föreslagna 4 vaktmästarne böra upptagas å ordinarie stat redan från och med 1917.

Nödvändigt torde vara, att redan under år 1917 för chefen tillsättes en ställföreträdare för att möjliggöra för chefen att delta i organisationsarbetet. Arvodet till ställföreträdaren skulle, såsom förut föreslagits, utgöra 1,000 kronor.

Då överläkarens biträde i ej obetydlig grad måste tagas i anspråk för organisationsarbetet, synes arvodet till honom redan under år 1917 böra upptagas till 5,000 kronor emot för närvarande 4,000 kronor.

I enlighet med vad ovan anförts skulle avlöningsstaten för år 1917 komma att sluta å ett belopp av 251,200 kronor.

Beträffande övriga omkostnader för riks försäkringsanstalten för år 1917 yttrar anstalten följande:

I detta avseende torde man få taga hänsyn dels till kostnaderna för riks försäkringsanstaltens verksamhet enligt nuvarande grunder, dels till kostnaderna för organisationsarbetet.

Kostnaden för *amanuenser, kvinnliga extra biträden och extra vaktmästare* beräknades i riks försäkringsanstaltens skrivelse den 30 september 1915, under förutsättning, att det däri framlagda omorganisationsförslaget bleve bifallet, till omkring 10,000 kronor. Vikariatsersättningar vid semester och tjänsteresor anslogos till omkring 3,000 kronor. Alltså skulle dessa båda poster tillhoppa belöpa sig till omkring 13,000 kronor. Då, såsom ofta framhållits, göromålen för den nuvarande verksamheten av flera orsaker säkerligen komma att avsevärt tillväxa under år 1917, synes emellertid försiktigheten kräva, att sistnämnda belopp höjes till förslagsvis 18,000 kronor.

För organisationsarbetet erfordras givetvis en hel del extra arbetskrafter. Kostnaden härför låter sig naturligtvis ej med någon säkerhet beräkna. Man skulle emellertid kunna tänka sig, att ett belopp av 10,000 kronor för amanuenser, 12,000 kronor för kvinnliga extra biträden och 8,000 kronor till vikariatsersättningar och extra vaktmästare ävensom till särskilda sakkunniga inom anstalten eller tillhoppa 30,000 kronor skulle kunna visa sig tillräckligt.

Då organisationsarbetet torde böra taga sin början redan på hösten 1916, synes något belopp böra beräknas till kostnader för extra arbetskrafter under denna tid. Riks försäkringsanstaltens ledamöter måste redan år 1916 beredas tillfälle att åtminstone vissa tider erhålla ledighet från det övriga arbetet inom anstalten för att ägna sig åt organisationsarbetet. Deras tjänster måste under tiden uppehållas på förordnande. Dessutom erfordras en del kvalificerade manliga

arbetskrafter — varav 2 eller 3 med avlöning motsvarande sekreterares — samt ett antal kvinnliga biträden. För nu nämnda ändamål synes böra anslås ett belopp av högst 15,000 kronor.

Sammanlagt skulle alltså till extra tjänstemän, kvinnliga extra biträden, särskilda sakkunniga inom anstalten, extra vaktmästare och vikariatsersättningar upptagas 63,000 kronor, varav högst 15,000 kronor skulle kunna utanordnas under år 1916.

Någon annan fast anställd *läkare* än överläkaren samt den för frågor om militärsättning anställde biträdande läkaren, vilken avlönas av särskilda medel, synes ej vara erforderlig för år 1917.

I staten för år 1916 är till *hyra* upptaget ett belopp av 14,800 kronor, oberäknat uppvärmning. I sin skrivelse den 30 september 1915 har riksförsäkringsanstalten beträffande kostnaden för hyra anført, att det vore att märka, att riksförsäkringsanstalten möjligen under 1917 års lopp komme att erhålla ny ämbetslokal, under förutsättning nämligen, att den tilltänkta ombyggnaden av postverkets hus vid Mästersamuelsgatan då blivit fullbordad. Förslag hade nämligen varit före därom, att riksförsäkringsanstalten skulle erhålla lokal i den nya byggnaden. Då emellertid denna fråga då ännu befann sig i oavgjort skick, ansåg riksförsäkringsanstalten, att ifrågavarande kostnad för år 1917 borde upptagas till samma belopp som i staten för år 1916 eller 14,800 kronor. Riksförsäkringsanstalten hemställer även nu, att detta belopp måtte upptagas för den lokal, som erfordras för riksförsäkringsanstaltens nuvarande verksamhet. Härjämte måste emellertid för organisationsarbetet förhyras ytterligare 20 å 25 rum, varför kostnaden torde böra upptagas till omkring 12,000 kronor oberäknat uppvärmning. Då den nya lokalen möjligen måste förhyras från och med den 1 oktober 1916, torde för detta år böra för ändamålet beräknas 3,000 kronor. Hela beloppet till hyra skulle alltså upptagas till 29,800 kronor, varav förslagsvis 3,000 kronor skulle kunna utanordnas under 1916.

Kostnaderna för *uppvärmning, belysning och städning, resekostnads- och traktementsersättningar, rättegångskostnader, tryckningskostnader samt kostnader för böcker, tidningar och tidskrifter, för annonsering, för anskaffning och underhåll av inventarier, inklusive skriv- och räknemaskiner, samt diverse*, vilka kostnader för år 1916 beräknats till 24,500 kronor, har riksförsäkringsanstalten i ovannämnda skrivelse den 30 september 1915 ansett böra för år 1917 upptagas till 26,500 kronor. Höjningen med 2,000 kronor ansåg riksförsäkringsanstalten vara påkallad särskilt av den ökning i resekostnaderna, som föranleddes av inrättandet av den föreslagna inspektörstjänsten å den försäkringstekniska och statistiska byrån. Då enligt riksförsäkringsanstaltens mening, även bortsett från nyssnämnda omständighet, kostnaden under år 1917 för ovan angivna olika ändamål kommer att ökas till följd av den motsedda starka tillväxten av göromålen under samma år ävensom till följd av den allmänna prisstegringen å särskilt papper och trycksaker, hemställer riksförsäkringsanstalten, att förenämnda belopp 26,500 kronor beräknas med avseende å det löpande arbetet för år 1917.

Härjämte måste emellertid i och för organisationsarbetet beräknas viss kostnad för nu ifrågavande ändamål. Att med någon säkerhet angiva storleken av denna kostnad är naturligtvis ej möjligt, men torde förslagsvis böra upptagas följande belopp:

Uppvärmning, belysning och städning	kronor	4,500: —
Resekostnader	»	10,000: —
Skrivmaterialier och kontorsutensilier	»	8,000: —
Kortregister över samtliga arbetsgivare jämte förvaringsskåp	»	11,000: —
Tryckningskostnader	»	40,000: —
Böcker m. m.	»	500: —
Inköp av inventarier (inklusive skriv- och räkne-maskiner)	»	30,000: —
Diverse	»	15,000: —

Summa kronor 119,000: —.

Resor i stor utsträckning torde bli nödiga för organiserandet av ombuds-nätet, för samråd med arbetsgivare och sjukkassor samt för vinnande av upplysningar rörande arbetsföretag.

Av ovannämnda belopp 119,000 kronor torde någon del bli erforderlig redan under år 1916 för organisationsarbetets påbörjande. Förslagsvis torde här-för kunna beräknas 12,000 kronor.

Till jämförelse kan förtjäna att meddelas, att för pensionsstyrelsen — vars omkostnader under hösten år 1913 för det förberedande organisations-arbetet utgjorde 60,000 kronor — motsvarande kostnader för det första egentliga verksamhetsåret 1914, under vilket organisationsarbetet fortgick, utgjorde i jämna krontal:

Uppvärmning, belysning, städning	kronor	6,293: —
Resekostnader	»	9,798: —
Skrivmaterialier och kontorsutensilier	»	9,161: —
Tryckningskostnader	»	65,243: —
Böcker m. m.	»	1,094: —
Inköp och underhåll av inventarier	»	30,266: —
Diverse	»	14,421: —

Summa kronor 136,276: —.

Till *ortsombuden* har riksförsäkringsanstalten i berörda skrivelse den 30 september 1915 beräknat för år 1917 förslagsvis 58,000 kronor.

På grund av den nya lagstiftningen måste, såsom redan förut nämnts, om-buds-nätet högst betydligt utvidgas, varjämte ombuden skulle erhålla i viss mån andra uppgifter. Under år 1917 skulle emellertid ombudens biträde för den nya försäkringens genomförande huvudsakligen bestå däruti, att de medverka vid det arbete, som erfordras för erhållande av kännedom om alla arbetsgivare, vilka omfattas av lagen, samt om beskaffenheten och omfattningen av arbetsgivarnes verksamhet, varjämte ombuden skulle vart och ett inom sin ort, i den mån sådant erfordras, införskaffa uppgifter om arbetslöner inom olika yrken å orten m. m. Någon fast eller ständig ersättning till ombuden för organisationsarbetet synes ej, åtminstone icke för hela året 1917, vara erforderlig.

Bland de åtgärder, som från riksförsäkringsanstaltens sida måste vidtagas för att erhålla kännedom om samtliga arbetsgivare inom riket, torde även vara att anskaffa *utdrag ur samtliga mantalslängder* jämte utredning angående antalet arbetare hos varje arbetsgivare, i den mån sådan utredning kan lämnas av veder-

börande myndighet. Ersättning för ifrågavarande arbete torde böra utgå till häradssekrivare och vederbörande myndigheter i stad. Riksförsäkringsanstalten har ej varit i tillfälle närmare undersöka kostnaderna härför. Då emellertid införskaffandet av dessa uppgifter nära sammanhänger med de åligganden, som under organisationsåret skulle tillkomma ombuden, torde man lämpligen kunna till ersättning åt ortsombud för organisationsarbetet och till införskaffandet av ifrågavarande uppgifter beräkna ett gemensamt belopp av förslagsvis 100,000 kronor. Härtill skulle emellertid komma det för ortsombudens verksamhet enligt nuvarande bestämmelser beräknade beloppet 58,000 kronor eller alltså *tillhopa 158,000 kronor.*

Kostnaden för *läkarundersökning och anskaffande av läkarbetyg* skall enligt den föreslagna nya lagstiftningen utgå av försäkringsavgifterna. Enligt nuvarande bestämmelser åter utgår, såsom förut nämnts, samma kostnad av riksförsäkringsanstaltens förvaltningsmedel. I sin underdåniga skrivelse den 30 september 1915 anförde riksförsäkringsanstalten ifråga om denna kostnad för år 1917 följande: 'Kostnaden för läkarundersökning och anskaffande av läkarbetyg m. m. uppgick under år 1914 i jämnt krontal till 22,851 kronor. Under de första åtta månaderna av år 1915 har samma kostnad belöpt sig till i jämnt krontal 18,581 mot 16,719 för samma tid år 1914. Med antagande av en proportionerlig ökning under återstående delen av år 1915, skulle summan för detta år stiga till omkring 25,400 kronor, alltså en ökning mot föregående år av i runt tal 2,500 kronor. Under förutsättning av en lika stor ökning åren 1916 och 1917, skulle kostnaderna för sistnämnda år uppgå till omkring 30,500 kronor. Då emellertid en starkare utveckling av försäkringsverksamheten icke är osannolik, synes anslaget för år 1917 böra upptagas till förslagsvis 32,000 kronor.'

Riksförsäkringsanstalten hemställer även nu, att till kostnad för läkarundersökning och anskaffande av läkarbetyg, då sådant ej skall av arbetsgivare bekostas, åt skadad i anstalten försäkrad samt för andra dylika kostnader *förslagsvis måtte beräknas 32,000 kronor.*

För uppehållande av riksförsäkringsanstaltens verksamhet skulle alltså enligt riksförsäkringsanstaltens förslag utöver ordinarie anslag för år 1917 erfordras ett förslagsanslag å extra stat av 428,300 kronor, av vilket belopp 30,000 kronor skulle få utanordnas redan under år 1916.

Då i ordinarie stat skulle för år 1917 uppföras 251,200 kronor, skulle alltså enligt förslaget sammanlagda kostnaden för detta år belöpa sig till 679,500 kronor.

Departements-
chefen.

Givet är, att den utvidgning och omorganisation av riksförsäkringsanstalten, som påkallas av den nya olycksfallsförsäkringslagen, därest den av riksdagen antages, måste bliva betydande och genomgripande. På detaljerna av den av anstalten föreslagna nya organisationen anser jag mig dock för närvarande icke hava anledning att ingå. Det gäller nämligen nu närmast allenast att bestämma beloppen av de anslag, som erfordras under år 1917, under det att frågan om anstaltens fram-

tida organisation lämpligen kan uppskjutas ett år. Den utredning, som riksförsäkringsanstalten lämnat, är emellertid ägnad att giva en ganska tydlig föreställning om beloppet av de förvaltningskostnader, om vilka det framdeles blir fråga. För tillfället har utredningen även betydelse genom klargörandet av arten och omfattningen av de mångahanda arbetsuppgifter, som skulle komma att åligga anstalten.

Beträffande sålunda de anslag, som erfordras för uppehållande av riksförsäkringsanstaltens verksamhet under år 1917, gäller det, såsom även riksförsäkringsanstalten framhållit, icke allenast erforderligt belopp för upprätthållande av anstaltens hittillsvarande verksamhet enligt 1901 års lag och enligt kungörelsen den 2 oktober 1908 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring, utan även vad som erfordras för utförande av synnerligen omfattande arbeten för att sätta anstalten i stånd att vid den nya lagens ikraftträdande med år 1918 kunna motsvara de nytillkommande arbetsuppgifterna.

Såsom av den förut lämnade redogörelsen framgår, avser riksförsäkringsanstaltens förslag för år 1917 i huvudsak dels uppförande å ordinarie stat, med vissa förhöjningar i fråga om de olika tjänsternas grader och avlöningar, av de nuvarande, å extra stat upptagna befattningarna, dels uppförande å ordinarie stat av en del av de tjänster, som därutöver framdeles skulle bli behövliga, och dels anslag å extra stat för vissa biträdande tjänstemän av lägre grad. Därjämte begäres anslag å extra stat för ortsombud, expenser m. m. I enlighet med detta anstaltens förslag skulle för år 1917 erfordras ett ordinarie anslag å 251,200 kronor och ett förslagsanslag å extra stat å 428,300 kronor, av vilket sistnämnda belopp 30,000 kronor skulle kunna disponeras redan under år 1916.

Beträffande förslaget att å ordinarie stat uppföra de nuvarande tjänstebefattningarna i anstalten synes mig icke någon tvekan kunna råda. Alltsedan början av anstaltens verksamhet hava tid efter annan förslag hårom framkommit, men av olika anledningar icke lett till åsyftat resultat. Olägenheterna av detta provisoriska tillstånd hava också varit påfallande.

Vad åter angår de ordinarie befattningar, som härutöver kunna vara erforderliga, så torde vara uppenbart, att tills vidare en viss osäkerhet måste råda beträffande anordningen och fördelningen av det genom den nya lagen tillkommande arbetet. Man lär därför lämpligen böra avvakta resultaten av den under nästkommande års verksamhet vunna erfarenheten, innan man definitivt fastslår arten och antalet av de

tjänstebefattningar, som ytterligare komma att erfordras å ordinarie stat. Innan anstalten slutligen organiseras, torde ock lönereglernas kommitténs yttrande i ärendet böra inhämtas.

Det förefaller sålunda klokast att för det närvarande inskränka sig till uppförande å ordinarie stat av sådana tjänstemän och biträden, som nu äro på ett stadigvarande sätt anställda. I avseende å löneförmåner och tjänsteställning synes härvidlag det av anstalten i dess underdåniga utlåtande den 30 september 1915 framlagda förslaget i huvudsak böra läggas till grund, och har jag i enlighet härmed tänkt mig, att från och med år 1917 skulle å *ordinarie stat* uppföras följande tjänstemän i riks-försäkringsanstalten:

1	generaldirektör	avlöning	kronor	11,000: —
3	byråchefer	» å 8,100	»	24,300: —
1	tjänsteman, 2:dra graden,	» å 5,800	»	5,800: —
6	tjänstemän, 1:sta »	» å 4,000	»	24,000: —
1	kvinnligt biträde, 3:dje »	» å 2,000	»	2,000: —
9	kvinnliga biträden, 2:dra »	» å 1,600	»	14,400: —
8	» » 1:sta »	» å 1,200	»	9,600: —
1	överläkare	arvode	»	4,000: —
1	förste vaktmästare	avlöning	»	1,500: —
3	vaktmästare	» å 1,200	»	3,600: —
Summa kronor				100,200: —

Dessutom torde å den ordinarie staten böra uppföras ett för vikariatsersättningar avsett belopp, vilket synes böra beräknas till 4,600 kronor.

De övriga befattningar, som erfordras för uppehållande av anstaltens verksamhet under år 1917, torde för närvarande böra uppföras å extra stat. Med hänsyn därtill, att utförandet av de förberedande arbetena kommer att kräva ett avsevärt antal arbetskrafter, har jag ansett mig i förevarande avseende i huvudsak böra följa det av riks-försäkringsanstalten uppgjorda förslaget. Emellertid torde ej alla de i förslaget upptagna tjänstinnehavare behövas under hela året 1917. Även kan det bliva nödigt att fördela arvoden efter något andra grunder än som av anstalten föreslagits. Erforderliga jämkningar beträffande personalen å extra stat torde därför böra av Kungl. Maj:t kunna vidtagas.

I enlighet med vad sålunda anförts, skulle för år 1917 beräknas arvoden (med avdrag för belopp, motsvarande pensionsavgift för egen pensionering) till följande personal å *extra stat*:

3 byråchefer à kronor 7,800: —	kronor	23,400: —
8 tjänstemän, 2:dra graden, à kronor 5,600: —	»	44,800: —
7 » , 1:sta » » » 3,900: —	»	27,300: —
1 materialförvaltare	»	1,950: —
3 kvinnliga biträden, 3:dje graden, à kronor 1,950: —	»	5,850: —
9 » » 2:dra » à » 1,550: —	»	13,950: —
23 » » 1:sta » à » 1,150: —	»	26,450: —
Felräkningspenningar till kassören	»	300: —
Summa kronor		144,000: —

Övriga anslag för år 1917 å extra stat torde, med den jämkning, som betingas därav, att ett för vikariatsersättningar avsett belopp upptagits å ordinarie stat, böra beräknas till de av riks försäkringsanstalten angivna belopp, nämligen:

	För verksamheten enligt nuvarande bestämmelser.	För organisationsarbetet.	Summa.
	Kronor.	Kronor.	Kronor.
Amanuenser, extra biträden, vikariatsersättningar, extra vaktmästare m. m.	13,400: —	45,000: —	58,400: —
Hyra	14,800: —	15,000: —	29,800: —
Uppvärmning, belysning och städning, resekostnader, skrivmaterialier, tryckningskostnader, böcker m. m., inventarier och diverse	26,500: —	119,000: —	145,500: —
Ortsombud m. m.	58,000: —	100,000: —	158,000: —
Kostnad för läkarbetyg m. m.	32,000: —	—	32,000: —
Summa kronor	144,700: —	279,000: —	423,700: —

För uppehållande av riks försäkringsanstaltens verksamhet intill slutet av år 1917 skulle således erfordras dels ett ordinarie anslag av 104,800 kronor och dels ett förslagsanslag å extra stat av 567,700 kronor, av vilket sistnämnda belopp 30,000 kronor skulle få disponeras redan under år 1916.

Vid bifall till vad jag sålunda föreslagit skulle den ordinarie avlöningsstaten för riks försäkringsanstalten för år 1917 erhålla följande utseende:

Ordinarie avlöningsstat för riksförsäkringsanstalten år 1917.

	Lön.	Tjänstgöringspenningar.	Orts-tillägg.	Summa.	
	Kronor.	Kronor.	Kronor.	Kronor.	
1 generaldirektör	7,000	3,000	1,000	11,000	
1 byråchef	5,000	2,500	600	8,100	Efter 5 år kan lönen höjas med 600 kronor.
2 byråchefer	10,000	5,000	1,200	16,200	
1 överläkare, arvode	—	—	—	4,000	
1 tjänsteman i andra lönegraden (sekreterare)	3,600	1,800	400	5,800	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor och efter 10 år med ytterligare 500 kronor.
1 tjänsteman i första lönegraden (notarie)	2,200	1,500	300	4,000	
5 tjänstemän d:o (notarier, aktuarie, registrator)	11,000	7,500	1,500	20,000	Efter 5 år kan lönen höjas med 500 kronor, efter 10 år med ytterligare 500 kronor och efter 15 år med än ytterligare 500 kronor.
1 kvinnligt biträde i tredje lönegraden	1,100	750	150	2,000	
1 kvinnligt biträde i andra lönegraden	900	550	150	1,600	
8 kvinnliga biträden i andra lönegraden	7,200	4,400	1,200	12,800	Efter 5 år kan lönen höjas med 200 kronor och efter 10 år med ytterligare 200 kronor.
1 kvinnligt biträde i första lönegraden	700	350	150	1,200	
7 kvinnliga biträden i första lönegraden	4,900	2,450	1,050	8,400	
1 förste vaktmästare	900	450	150	1,500	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kronor.
1 vaktmästare	700	350	150	1,200	
2 d:o	1,400	700	300	2,400	Efter 5 år kan lönen höjas med 100 kronor och efter 1 år med ytterligare 100 kronor.
Till vikariatsersättningar	—	—	—	4,600	
Summa kronor	—	—	—	104,800	

Anmärkning. Därät vaktmästare i sådan egenskap åtnjuter fri bostad samt bränsle, skall, så länge denna förmån kvarstår, ortstillägg till honom ej utgå ävensom å lönen avdragas 100 kronor årligen.

Vad angår de särskilda bestämmelser, som torde erfordras för övergången till den ordinarie staten, har riksförsäkringsanstalten härom anfört bland annat följande.

De nuvarande ledamotsbefattningarna, nämligen de båda byrådirektörsbefattningarna samt sekreterare- och ombudsmansbefattningen, äro, formellt sett,

befattningar av andra graden enligt normalstaten. Med hänsyn till såväl beskaffenheten som omfattningen av det arbete, som tillkommer en var av dem, äro de emellertid att helt och hållet jämnställa med befattningar av tredje graden inom administrationen i övrigt. Att mot denna grad svarande löneförmåner, såsom redan 1902 av dåvarande statsrådet och chefen för civildepartementet föreslagits för dessa befattningar, sedermera ej blivit fastställda för dem, torde väsentligen hava sin grund däri, att man ej velat föregripa den organisation av riksförsäkringsanstalten, som skulle föranledas av revisionen av 1901 års lag. Den uppfattningen, att ifrågakommande befattningar äro att anse såsom likställda med befattningar av tredje lönegraden, synes också hava blivit av statsmakterna godkänd, då på därom i nådig proposition gjord hemställan 1914 års riksdag tillerkänt den äldste av riksförsäkringsanstaltens ledamöter, byrådirektören för skaderegleringsärenden Ivar Erik Olof Tengstrand, ett personligt lönetillägg av sådant belopp, att därigenom hans avlöning enligt stat blivit lika med byråchefs avlöning med avdrag svarande mot pensionsavgift för sistnämnda befattningshavare.

Genom de särskilda arvoden, som utgå från barnmorskornas pensionsanstalt samt för handläggning av ärenden rörande ersättning för kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, åtnjuta även övriga ledamöter avlöningsförmåner, som till sitt sammanlagda belopp överstiga dem, som enligt normalstaten tillkomma tjänstemän av andra lönegraden.

I anledning av vad sålunda anförts, anser riksförsäkringsanstalten att det — i analogi dels med vad som enligt nådiga brevet den 19 november 1914 skedde, då med ingången av år 1915 vissa byrådirektörsbefattningar i järnvägsstyrelsen förändrades till byråchefsbefattningar, dels ock med vad som här nedan kommer att föreslås beträffande andra i riksförsäkringsanstaltens nuvarande, av Eders Kungl. Maj:t fastställda extra stat upptagna befattningar — må tillkomma Eders Kungl. Maj:t förklara, att de nådiga förordnanden, som meddelats å ledamotsbefattning i riksförsäkringsanstalten enligt den nuvarande extra staten, skola anses gälla såsom fullmakter å byråchefsbefattning enligt den ordinarie staten med rätt för befattningshavare, vars förordnande sålunda förklarats gälla såsom fullmakt å byråchefsbefattning, att i fråga om beloppet av ingångsavlöningen vid övergången till ordinarie stat och beträffande därefter ifrågakommande löneförhöjning tillgodoräkna sig den tid, varunder han å nuvarande stat innehåft befattning såsom ledamot i riksförsäkringsanstalten.

Det för riksförsäkringsanstaltens överläkare meddelade förordnandet torde ock böra gälla såsom förordnande å överläkarbefattning enligt den ordinarie staten.

Beträffande innehavarna av de övriga, i nuvarande extra stat upptagna särskilda befattningarna hava dessa sökt ifrågakommande befattningar och förordnats på enahanda sätt, som sker vid tillsättande av motsvarande ordinarie befattning vid andra statens ämbetsverk. Dessutom har enligt bestämmelser rörande genomförande från och med den 1 januari 1908 av förändrade avlöningsförhållanden avdrag gjorts å avlöningen, motsvarande den pensionsavgift, som skolat utgå för befattningen, därest den varit uppförd på ordinarie stat. Det synes därför vara med billighet och rättvisa överensstämmande att, såsom skett exempelvis ifråga om viss personal vid statens järnvägar genom nådiga breven den 17 december 1897 och den 31 december 1907, det må tillkomma Eders Kungl. Maj:t förklara, att förordnande, som av Eders Kungl. Maj:t eller av riksförsäkringsanstalten meddelats å befattning, som finnes upptagen i den för riksför-

säkringsanstalten fastställda extra staten, skall gälla såsom fullmakt å motsvarande befattning enligt den ordinarie staten med rätt för vederbörande befattningshavare att såväl i avseende å beloppet av ingångsavlöningen vid övergång till ordinarie stat som ock beträffande därefter ifrågakommande löneförhöjningar tillgodoräkna sig den tid, varunder han omedelbart före övergången på den ordinarie staten innehåft sin tjänst på extra stat.

I fråga om de kvinnliga biträdesbefattningarna får riksförsäkringsanstalten hemställa att, i överensstämmelse med motsvarande stadgande i nådiga kungörelsen den 18 september 1914 angående villkor och bestämmelser att gälla för i staten för statistiska centralbyrån uppförda kvinnliga biträdesbefattningar, måtte stadgas, att, därest kvinnligt biträde, som vid ingången av år 1917 är anställt hos riksförsäkringsanstalten och då befordras till ordinarie biträde hos ämbetsverket, omedelbart före sin befordran därstädes mot fast arvode utfört arbete av motsvarande eller jämförlig beskaffenhet, biträdet må äga att med avseende å begynnelselönen och för åtnjutande av löneförhöjning räkna sig till godo den tid, biträdet utfört sådant arbete vid ämbetsverket.

På grund av vad riksförsäkringsanstalten sålunda anført, får riksförsäkringsanstalten hemställa, att i sin tid övergångsbestämmelser måtte utfärdas i överensstämmelse med av riksförsäkringsanstalten sålunda angivna grunder.

Till en början vill jag framhålla, att de särskilda arvoden, som för närvarande utgå från barnmorskornas pensionsanstalt samt för handläggning av ärenden rörande ersättning för kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, till vissa befattningshavare, som enligt förslaget äro upptagna i anstaltens ordinarie stat, ej vidare efter den nya statens trädande i kraft böra till dem utgå. Dock torde särskilt arvode för handläggning av ärenden utav hitnämnda beskaffenhet fortfarande böra tillerkännas överläkaren, för vilken allenast arvode till oförändrat belopp upptages å staten.

Då vid verkställd lönereglering och omorganisation en befattning i avseende å lönegraden uppflyttas från en lägre grad till en högre, plägar det i regel icke medgivas, att tjänstgöring å befattningen i den lägre graden får vid uppflyttningen tillgodoräknas för erhållande av ålderstillägg. Ett frångående av denna princip i detta fall kan jag ej förorda. Emellertid föreligger ett särskilt förhållande i fråga om byrådirektören Tengstrand. På sätt riksförsäkringsanstalten omnämnt, har denne från och med år 1915 åtnjutit ett personligt lönetillägg av 1,200 kronor. Då Tengstrand tillika för närvarande uppbär 2 ålderstillägg, åtnjuter han nu en avlöning på riksförsäkringsanstaltens stat av 7,800 kronor, motsvarande, efter avdrag för pensionsavgift, avlöning enligt tredje normalgraden. Därest Tengstrand utnämnes till byråchef, synes han därför under alla förhållanden böra för erhållande av ålderstillägg få tillgodoräkna sig den tid, han uppburit dylikt personligt lönetillägg. Emellertid har Tengstrand från barnmorskornas pensionsanstalt samt för

handläggning av förenämnda särskilda ärenden rörande ersättning för kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring, uppburit ett årligt belopp av omkring 800 kronor. Då Tengstrand icke vidare skulle komma i åtnjutande av sistnämnda belopp, synas billighetsskäl tala för att han må i nu ifrågavarande hänseende få tillgodoräkna sig fem år före nya lönestatens trädande i kraft, i vilken händelse Tengstrand från och med år 1917 skulle äga uppbära en ersättning, ungefärligen motsvarande den till honom nu utgående.

För åtnjutande av de förmåner, som i den nya staten varda upptagna för ordinarie befattningshavare hos riksförsäkringsanstalten, torde, med tillämpning jämväl av vad jag förut yttrat, böra fastställas följande även för pensionsstyrelsens befattningshavare i huvudsak gällande allmänna villkor och bestämmelser, nämligen

a) *för ordinarie befattningshavare utom kvinnliga biträden:*

att befattningshavare skall, i den mån ej undantag anses böra stadgas eller för särskilda fall efter prövning medgivnas, vara å tjänsterummet tillstädes minst sex timmar varje söckendag;

att befattningshavare skall vara underkastad den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jämkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation av riksförsäkringsanstalten eller eljest i allmänhet kan varda stadgad, samt i sådant hänseende ävensom, därest anstaltens ställning inom statsförvaltningen varder så förändrad, att den ej längre kan anses såsom självständigt ämbetsverk, eller därest vissa anstalten tillhörande göromål överflyttas till annat verk, vara pliktig att, med bibehållande av den tjänstegrad och den avlöning han innehar, efter ny eller förändrad arbetsordning sköta de med befattningen förenade göromål eller, efter Kungl. Maj:ts förordordnande, tjänstgöra i det verk eller den anstalt, vartill göromålen överlämnas; skolande befattningshavare i riksförsäkringsanstalten slutligen, likaledes med bibehållande av nyssnämnda förmåner, vara underkastad att, när helst av Kungl. Maj:t provas lämpligt, förflyttas till annan befattning inom förvaltningen å det sociala området;

att chefen för riksförsäkringsanstalten skall vara underkastad den förändring i tjänsteställning, som må anses följa därav, att chefsbeställningen vid anstalten kan varda upptagen bland de i § 35 regeringsformen angivna förtroendesysslor;

att med befattning inom riksförsäkringsanstalten icke må förenas annan tjänst å rikets, riksdagens eller kommuns stat;

att med befattning inom riksförsäkringsanstalten ej heller må förenas vare sig uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse

för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag, eller befattning såsom tjänsteman i sådant verk eller bolag eller annan tjänstebefattning av vad slag som helst, så framt ej, beträffande generaldirektören och byråcheferna, Kungl. Maj:t och, vad angår andra befattningshavare, riksförsäkringsanstalten uppå därom gjord framställning och efter prövning, att ifrågavarande uppdrag eller tjänstebefattning ej må anses inverka hinderligt för tjänstgöringen inom riksförsäkringsanstalten, finner uppdraget eller befattningen kunna få mottagas och tills vidare bibehållas;

att befattningshavare är skyldig att tjänstgöra å den särskilda befattning uti innehavande grad, där han, till befordrande av arbetets oavbrutna gång, befinnes vara lämplig och behövlig;

att tjänstgöringspenningar få uppbäras endast för den tid, befattningshavare verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester, men för den tid, han eljest varit från tjänstgöring befriad, skola utgå till den, som uppehållit befattningen;

att den, som av sjukdom hindras att förrätta sin befattning, äger uppbära hela lönen jämte ortstillägget, men att den, som undfår ledighet för svag hälsas vårdande, enskilda angelägenheter, tjänstgöring hos riksdagen, dess utskott eller revisorer eller andra särskilda uppdrag eller i behörig ordning avstänges från tjänstgöring eller eljest är lagligen förhindrad att sköta befattningen, kan förpliktas att under ledigheten utöver sina tjänstgöringspenningar avstå så mycket av lönen eller ortstillägget, som för befattningens uppehållande erfordras eller eljest provas skäligt;

att avlöning ej må utgå till befattningshavare för tid, varunder han avhållit sig från tjänstgöring, utan att hava i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller utan att han kan styrka giltigt förfall;

att, därest befattningshavare varder avstängd från tjänstgöring eller i håkte tagen, den del av hans avlöning, som icke provas böra användas till befattningens uppehållande, skall under tiden innehållas, såvida ej provas skäligt låta honom uppbära något därav;

att vid sjukdomsförfall, eller när det erfordras till följd av tjänstresor eller för beredande av semester, befattningshavare av lägre grad skall vara skyldig att, om han förordnas till högre befattning i riksförsäkringsanstalten, bestrida densamma mot åtnjutande därvid av i stället för egna tjänstgöringspenningar, vid sjukdomsfall de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar, men eljest däremot svarande belopp, dock ej längre än sammänlagt tre månader under ett och samma kalenderår;

att emellertid, därest tjänsteman av högre grad till följd av tjänsteresa eller för handläggning av särskilda ärenden är under allenast några få, högst fyra, dagar förhindrad att sköta sin befattning, tjänsteman av lägre grad skall vara pliktig att utan särskild ersättning sköta de till befattningen hörande löpande göromålen;

att, därest förhöjning av lönen efter viss tids fortsatt innehavande av befattning i samma lönegrad är i staten medgiven, tidpunkten

för första förhöjningen bestämmes att inträda efter fem år, under villkor att innehavaren under mer än fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för att vinna nämnda förhöjning, med gott vitsord bestritt sin egen eller, på grund av förordnande, annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller ledighet för fullgörande av värnplikt, och

för andra förhöjningen, om sådan förekommer, efter ytterligare fem år på samma villkor samt

för tredje förhöjningen, där sådan äger rum, efter än ytterligare fem år, ävenledes på samma villkor,

under iakttagande, vad var och en av omförmälda löneförhöjningar angår, att den högre avlöningen ej får tillträdas förr än vid början av kalenderåret näst efter det, varunder den stadgade tjänståldern blivit uppnådd;

att, därest befattningshavares utnämning till ordinarie tjänst å den nya staten icke innebär befordran till högre tjänstegrad än han förut innehaft, honom må för åtnjutande av löneförhöjning genom ålderstillägg tillgodoräknas den tid, som före den nya statens trädande i kraft förflutit från hans tillträde till befattningen eller annan samma lönegrad tillhörande befattning i riksförsäkringsanstalten;

att likväl löntagare, som, då han intjänat stadgad tid för erhållande av löneförhöjning, redan uppnått den levnads- och tjänstålder, som berättigar honom till pension, icke må tillträda samma förhöjning;

att semester årligen må, när sådant kan ske utan hinder för göromålen behöriga gång, åtnjutas av generaldirektören, byråchef och tjänsteman i andra lönegraden under en och en halv månad, av tjänsteman i första lönegraden under en månad samt av förste vaktmästare och annan vaktmästare under femton dagar;

att befattningshavare, som har sig anförtrodd uppbörd eller kontroll å uppbörd, är pliktig att å tid av året, som av generaldirektören bestämmes, begagna sig av semester;

att vid avgång från tjänsten till följd av avskedstagande, entledigande eller dödsfall själva lönen ävensom ortstillägget utgå till månadens slut;

att i fråga om skyldighet att avgå från tjänsten ävensom i fråga om rätt till pension skall gälla vad i särskild lag angående civila tjänstinnehavares rätt till pension är vid tiden för den nya lönestatens ikraftträdande, eller såvitt angår innehavare av befattning, som där-
efter tillträdes, vid tillträdet till befattningen stadgat;

att den, som tillträder den nya avlöningsstaten, skall vara skyldig underkasta sig, efter Kungl. Maj:ts bestämmande, upphörande av eller minskning i extra inkomster, som kunna åtfölja tjänstebefattning eller utgå för bestyr i sammanhang därmed;

att envar, som med eller efter den nya lönestatens ikraftträdande tillträder befattning i riks försäkringsanstalten, skall vara pliktig att underkasta sig förberörda villkor och bestämmelser;

b) för kvinnliga biträden:

att, då vid uppförande i stat av biträdesbefattning till innehavare av densamma befordras person, som omedelbart före sin befordran inom riks försäkringsanstalten utfört samma arbete som det till befattningen hörande mot fast arvode under föregående år till belopp, överstigande vad enligt staten skall utgå till befattningens innehavare, anstalten skall äga bereda fyllnad i avlöningen för dess uppbringande till nämnda arvodes belopp; dock att biträdet genom dylik avlöningsfyllnad ej må i något fall tillgodoföras avlöning till högre belopp, än som motsvarar beloppet av den med befattningen ifråga förenade slutavlöningen, tjänstgöringspenningar och ortstillägg däri inräknade;

att ifråga om biträdes av tredje graden arbetstid å tjänsterummet skall gälla vad här ovan föreskrivits för andra ordinarie befattningshavare i anstalten samt att biträdes av första eller andra graden arbetstid å tjänsterummet skall vara sex timmar, dock att sådant biträde skall vara pliktigt att i särskilda fall, när arbetets behöriga gång det kräver, kvarstanna i arbetet å tjänsterummet intill ytterligare en timme;

att biträde må åtnjuta semester under en månad av året, när sådant utan hinder för göromålens behöriga gång kan ske;

att biträde av lägre grad, som efter intjänande av båda ålders-
tilläggen i denna grad befordras till biträdesbefattning av närmast högre grad, må omedelbart komma i åtnjutande av ett ålderstillägg i sistnämnda grad;

att, därest biträde, som vid den nya avlöningsstatens trädande i kraft är anställt hos riks försäkringsanstalten och befordras till ordinarie biträde hos ämbetsverket från samma tidpunkt, omedelbart före sin befordran mot fast arvode utfört arbete av motsvarande eller jämförlig beskaffenhet därstädes, biträdet må äga att för åtnjutande av löneförhöjning räkna sig till godo den tid, biträdet utfört sådant arbete vid ämbetsverket;

att vid sjukdomsförfall eller när det erfordras för beredande av semester biträde av lägre grad skall vara skyldigt, att, om det förordnas såsom biträde av högre grad hos anstalten, bestrida befattningen såsom sådant, dock ej längre än sammanlagt tre månader under ett och samma kalenderår; ägande sålunda förordnat biträde av lägre grad att därunder i stället för egna tjänstgöringspenningar åtnjuta, om förordnandet erfordras i följd av sjukdomsförfall, de med den tjänstledigas befattning förenade tjänstgöringspenningar, men, då förordnandet erfordras för beredande av semester, ett mot den semesterledigas tjänstgöringspenningar svarande belopp;

att gift kvinna må till biträdesbefattning befordras allenast efter av Kungl. Maj:t på framställning i varje särskilt fall lämnat medgivande;

att, där kvinnlig innehavare av biträdesbefattning ingår äktenskap, hon icke skall vara skyldig att av sådan anledning avgå från tjänsten, därest icke anstalten med hänsyn till tjänstens behöriga upprätthållande finner det nödigt;

att biträdesbefattning skall av anstalten tillsättas medelst konstitutional och att tillsättningen skall ske efter tjänstens ledigförklarande genom kungörelse;

att rörande tillsättningen i övrigt, kompetensfordringar, ordningen för meddelande av tjänstledighet och avsked samt för åtal och disciplinär bestraffning och dylikt skola gälla de närmare stadganden, som må varda av Kungl. Maj:t meddelade; samt

att i övrigt de för andra ordinarie befattningshavare i riks försäkringsanstalten stadgade villkor och bestämmelser för avlöningsförmåners åtnjutande skola i tillämpliga delar och i den mån de icke stå i strid mot vad här blivit föreskrivet lända till efterrättelse.

Tillika torde beträffande byrådirektören Tengstrand riksdagens medgivande böra utverkas till en särskild övergångsbestämmelse av förut angivet innehåll.

Då det i Kungl. Maj:ts proposition angående lag om försäkring för olycksfall i arbete föreslagna försäkringsrådet icke skulle behöva börja

sin verksamhet förrän mot slutet av år 1917, torde frågan om rådets organisation och anvisande av erforderliga medel för upprätthållande av rådets verksamhet ej behöva underställas innevarande års riksdag, utan kunna uppskjutas till avgörande vid riksdagen år 1917. Beträffande de för rådets verksamhet erforderliga årliga kostnaderna torde dessa icke komma att överstiga det av ålderdomsförsäkringskommittén beräknade beloppet eller 120,000 kronor.

Frågorna om kostnaderna för de in- och utbetalningar av försäkringsavgifter och försäkringsersättningar, som kunna komma att omhänderväras av postsparbanken eller annan offentlig inrättning, ävensom angående grunderna för olycksfallsförsäkringsfondens förvaltning och därav föranledda kostnader, torde ävenledes böra uppskjutas till behandling av nästkommande års riksdag.

I detta sammanhang ber jag få erinra, att Kungl. Maj:t i den till innevarande års riksdag avlåtna statsverkspropositionen föreslagit riksdagen att i avbidan på den proposition, som kunde komma att i ämnet avlätas, på extra stat för år 1917 beräkna ett förslagsanslag av 39,000 kronor att användas till ersättning åt postsparbanken för dess bestyr med uppbörd och utbetalningar för riksförsäkringsanstalten. Till statsrådsprotokollet i denna fråga anförde jag, att det för det dåvarande icke läte sig med full säkerhet bedöma, huruvida behovet av omförmälda anslag för år 1917 komme att påverkas av det ifrågasatta genomförandet av den nya försäkringen för olycksfall i arbete. Då emellertid så icke torde bliva fallet, lärer anslag för ändamålet böra äskas av riksdagen med det i statsverkspropositionen i enlighet med uppgifter från postsparbanksdirektören beräknade beloppet 39,000 kronor.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t täcktes föreslå riksdagen

1:o) att, under förutsättning att riksdagen antager lag om försäkring för olycksfall i arbete,
dels godkänna de utav mig förordade förslagen till ordinarie avlöningsstat för riksförsäkringsanstalten för år 1917 samt till allmänna villkor och bestämmelser för åtnjutande av avlöningsförmåner å ordinarie stat för anstalten;

dels från och med år 1917 i riksstaten under sjätte huvudtiteln uppföra ett ordinarie anslag till riksförsäkringsanstalten å 104,800 kronor;

dels för upprätthållande av riksförsäkringsan-

staltens verksamhet, utöver anslaget å ordinarie stat, å extra stat för år 1917 anvisa ett förslagsanslag av 567,700 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att förskottsvis under år 1916 av tillgängliga medel utanordna 30,000 kronor;

dels ock medgiva, att, därest nuvarande byrådirektören hos anstalten Ivar Erik Olof Tengstrand utnämnes till byråchef å den nya staten, honom må tillerkännas rätt att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig en tid av fem år före den nya lönestatens trädande i kraft; samt

2:o) att på extra stat för år 1917 anvisa ett förslagsanslag av 39,000 kronor att användas till ersättning åt postsparbanken för dess bestyr med upp-
börd och utbetalningar för riksförsäkringsanstalten.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition till riksdagen avlätas av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Conr. Falkenberg.
